

فراسوی هگل تمایمت خواه: اخلاق و فلسفه‌ی دین در تحقیقات معاصر درباره هگل

توماس ای. لویس

ترجمه: محمد خیری

انتشارات رامان سخن

سرشناسه

عنوان و نام پدیدآور
مشخصات نشر
مشخصات ظاهري
فروست
شابك
وضعیت فهرست نویسی
یادداشت

: لوئیس، توماس ا.، ۱۹۶۸ - م.
- ۱۹۶۸ Lewis, Thomas A.,
فراسوی هگل تمامیت‌خواه: اخلاق و فلسفه دین در تحقیقات معاصر درباره
هگل / توماس ای. لویس؛ ترجمه محمد خیری.
: تهران: رامان سخن، ۱۴۰۰.
: ۲۲ ص: ۵/۲۱×۵/۱۴ س.م
: علوم اجتماعی: فلسفه
: ۶۵۰۰۰ ریال ۰۶۷۱۴-۶۲۲-۶۷۸۷
: فیبا

موضوع
موضوع
موضوع
موضوع
موضوع
موضوع
موضوع
موضوع
موضوع
موضوع

Beyond the Totalitarian: Ethics and
in Recent Hegel Scholarship the Philosophy of Religion
توماس ای. لویس از کتاب "compass Religion" است

هگل، گوئرگ ویلهلم فریدریش، ۱۷۷۰ - ۱۸۳۱ م - دیدگاه درباره فلسفه دین
Hegel, Georg Wilhelm Friedrich -- Views on Philosophy
of religion
هگل، گوئرگ ویلهلم فریدریش، ۱۷۷۰ - ۱۸۳۱ م - دیدگاه درباره فلسفه اخلاق
Hegel, Georg Wilhelm Friedrich -- Views on philosophy
of ethics
هگل، گوئرگ ویلهلم فریدریش، ۱۷۷۰ - ۱۸۳۱ م - نقد و تفسیر
Hegel, Georg Wilhelm Friedrich-- Criticism and
interpretation
هگل، گوئرگ ویلهلم فریدریش، ۱۷۷۰ - ۱۸۳۱ م - دین فلسفه
Hegel, Georg Wilhelm Friedrich -- Philosophy
of Religion -- Philosophy
اخلاقی - فلسفه
Ethics -- Philosophy

شناسه افزوده
رد بندی کنگره
رد بندی دیوبی
شماره کتابشناسی ملی
اطلاعات رکورد کتابشناسی

: خیری، محمد، ۱۳۵۷ - مترجم
: ۵۱BL
: ۲۱۰
: ۸۷۰۳۹۳۴
: فیبا

آدرس: تهران خیابان انقلاب - خیابان ۱۲ فروردین تلفن: ۰۹۳۶۵۹۵۶۰۶۸

فراسوی هگل تمامیت‌خواه: اخلاق و فلسفه دین در تحقیقات معاصر درباره هگل

نویسنده: توماس ای. لویس / مترجم: محمد خیری

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۷۱۴-۶۰۰-

انتشارات: تهران رامان سخن

نوبت چاپ: یکم، زمستان ۱۴۰۰

چاپ: مهرگان

تیراز: ۱۵۰ عدد

نرخ: ۶۵۰۰۰ تومان

تمام حق و حقوق این کتاب برای مؤلف محفوظ می‌باشد.

مقدمه

پیشرفت‌های اخیر در تحقیقات هگل تحت تسلط دو موج است. موج اول با تمرکز بر درک پیچیده‌ی او از آزادی، دیدگاه غالب درباره اندیشه‌ی اخلاقی و سیاسی وی را تغییر داده است. موج دوم، که عاقبی ترازیک برای تفسیر فلسفه‌ی دین او دارد، هگل را به گونه‌ای قرائت می‌کند که پروژه‌ی انتقادی کلیت را بسط می‌دهد، نه اینکه انکار کند. این تفاسیر «پساکانتی»، بالتفتح قرائتی که بر ویژگی خودانگیخته و اجتماعی تفکر تمرکز دارد، اساساً متافیزیکی دانستن منطق هگل را رد می‌کند. تنها چند دهه پیش، فلاسفه و محققان انتگرالی زبان دین، هگل را به عنوان بازمانده‌ای جالب توجه قلمداد می‌کردند. از نظر برخی می‌توان او را نادیده گرفت؛ از نظر دیگران، اهمیت عمده‌ی او ریشه در نقش وی به عنوان پیش‌نیاز برای مارکس دارد.

از نظر بسیاری، نتیجه این بود که ارزش نداشت برای مطالعه‌ی هگل تلاش زیادی صورت بگیرد. اما اخیراً، تنوع وسیعی از تحقیقات به لحاظ تاریخی حساس و به لحاظ فلسفی پیچیده، تلاش بسیاری کردند تا بر کاریکاتورهایی از هگل که بر چشم‌انداز عقلانی انگلیسی-آمریکایی غالب بوده است، فائق آیند. این پیشرفت‌ها را می‌توان اجمالاً در دو موج دسته‌بندی کرد، که هر دوی آن‌ها امروز هم ادامه دارند. اولین موج، که

در دهه‌ی ۱۹۷۰ آغاز شد و آثاری همچون نظریه‌ی هگل درباره دولت مدرن (۱۹۷۲) نوشه‌ی اشلومو اوینری و هگل (۱۹۷۵) نوشه‌ی چارلز تیلور سردمدار آن بودند، عمیقاً دیدگاه غالب درباره اندیشه‌ی سیاسی و اخلاقی هگل را تغییر داده‌اند. این موج، با تاکید بر دغدغه‌ی هگل نسبت به آزادی فردی و عمق اشتراک وی با نظریه‌ی سیاسی، این دیدگاه را که هگل تمامیت‌خواهی است که راه را بر نازیسم هموار کرده است - چیزی که کارل پوپر (۱۹۶۶) مجسم کرده بود - از میان برداشت.

گرچه ایشان تعهدات لیبرال هگل را برجسته کرده‌اند، مکرراً وی را همچون منبع عقلانی‌ای برجسته برای اجتماع‌گرایان و دیگرانی که در رویه‌های اجتماعی به دنبال بصیرتی از اخلاق هستند، توصیف نموده‌اند. هگل با حمایت از این خالواده از چالش‌های لیبرالیسم رویه‌ای و تقریرات مختلف نظریه‌ی اخلاق کانتی، تبدیل به شخصیتی مهم برای آثار معاصر درباب اخلاق دینی شد. در حالی که موج اول دیدگاه‌های جدید دراماتیکی را نسبت به اندیشه‌ی اخلاقی و سیاسی وی باز کرد، اغلب تاکید کمی بر منطق او داشته و در برخی موارد - نه همه‌ی موارد - از این بحث کرده است که می‌توان اندیشه‌ی سیاسی و اخلاقی وی را فقط از طریق جدا کردن آن از بصیرت متافیزیکی ای که دیگر جدی گرفته نمی‌شود، نجات داد.

در مقابل، موج دوم به دنبال تغییر درک درباره منطق او، ارتباط وی با متافیزیک و نیز درکی زیربنایی از کل پروژه‌ی عقلانی او، بوده است. (مشارکت‌کنندگان در این موج نیز در رد تفاسیر تمامیت‌خواهانه از اندیشه‌ی اخلاقی و سیاسی هگل هم رای بودند؛ بنابراین همزمان در

موج اول نیز مشارکت دارند). این خانواده از تفاسیر که توسط اشخاصی همچون روبرت پیپین و تری پینکارد رهبری شده و بر پایه‌ی تحقیقات مفصل درباره پیش‌زمینه‌ی تاریخی هگل بنا شده است، دین هگل به فلسفه‌ی نظری کانت و نقد متافیزیک را در مرکز توجه قرار دادند. این محققان که هگل را همچون بسط دهنده‌ی نقد متافیزیک کانت می‌دانستند و نه ردکننده‌ی آن، به نفع قرائتی از منطق هگل که بر ویژگی خودانگیخته و اجتماعی تفکر مرکز دارد، تفسیر منطق هگل به عنوان آنچه اساساً متافیزیکی است (یعنی متوجه شناخت پیشینی از جوهر است) را رد کردند. گرچه غالباً به این قرائتها به مثابه قرائتها «غیرمتافیزیکی» اشاره می‌شود، اما پینکارد می‌گوید چنان عنوانی بیشتر ابهام ایجاد می‌کند تا اینکه روشنگر باشد. در حالی که موج اول در تفسیر اندیشه‌ی اخلاقی و سیاسی او موفق بوده‌اند، اما این قرائت پس از هگل در مورد منطق و متافیزیک تا حد زیادی مناقشه‌انگیز باقی می‌ماند.

بحث من درباره وضعیت تحقیقات معاصر، از آن جهت این دو موج را دنبال می‌کند که بر تحقیق درباره دین تاثیر می‌گذارد. قسمت اول بر اندیشه‌ی سیاسی و اخلاقی هگل مرکز دارد - یعنی دغدغه‌های اصلی موج اول - به دلیل اهمیتی که این‌ها در بحث‌های اخیر درباره اخلاق دینی داشته‌اند. در حالی که من تفاوت‌های مشخصی را در این تفاسیر مد نظر قرار می‌دهم، اما بر اشاره به توافقات عام پدید آمده تمرکز می‌کنم.

دومین قسمت به نحو مستقیم‌تری بر فلسفه‌ی دین هگل مرکز دارد و سه خانواده از تفاسیر معاصر را از هم تمیز می‌دهد. بر جسته‌ترین

تقسیم در میان این سه خانواده - میان دو تای اولی با سومی - به واسطه‌ی تفاوت میان کسانی که موج دوم ذکر شده در بالا را رد می‌کنند و کسانی که در آن مشارکت دارند، یعنی قرائت‌های به شدت پساکانتی، شکل می‌گیرد.

در اینجا آثار پیپین و پینکارد امکان‌های جدید مهمی را برای فهم تلقی هگل از دین پیشنهاد می‌کنند. هر دو قسمت بر تحقیقاتی تمرکز دارند که نمونه‌ای از مهم‌ترین موج‌ها در این مبحث هستند، در حالی که ضرورتا آثار عالی دیگر و مولفه‌های مهم آن آثار را کنار می‌گذارند.^۱